

GÖRÖGKATOLIKUS HÍRLEVÉL

VI. évfolyam 2. szám

2018. február

MISKOLCI
EGYHÁZMEGYE

„Távozz!”

Amikor az ember bőjtről hall vagy beszél gyakran eszébe jut Jézus negyvennapos böjtje a pusztában. Ami által felkészült a küldetésére. A nagyböjt folyamán mi is valami hasonló küldetésre készülünk, hogy Krisztus igazi világossága valóban megvilágosítson bennünket és segítsen eligazodni az élet dolgai között.

Aki járt már a pusztában vagy a sivatagban az tudja, hogy milyen különös látvány fogadja. Amikor turisták ezreiről hallunk, akik ellátogatnak, hazánkba tudjuk azt, hogy nemcsak a szép fővárosunkat csodálják meg, nemcsak fürdenek egyet a Balatonban, hanem élénken érdeklődnek a „puszta” iránt. Ennek egyszerű magyarázata az, hogy a legtöbb európai országban ilyen természeti táj nem található. A végtelenbe nyúló síkság, a sajátos növényzet, a tarka madárvilág, a legelésző nyájak, a vágató ménesek, a gémeskutak mind-mind fölébresztik a turisták érdeklődését.

Éhhez hasonló, de talán még sivárabb a sivatagok világa. A kő és homoktenger között alig lelhető növény, az állatok is nehezen találnak táplálékra. Valami „kiáltó csend” uralja a különös vidéket. Ide vonult vissza Jézus megkeresztelkedése után. Vajon miért tette ezt? Bizonyára azért, hogy *a sivatagi magányban egyedül mennyei Atyjával társalogjon és felkészüljön küldetése teljesítésére*. Itt keresi fel a nagy kísértő, a Sátán. Tette ezt azért, mert balga módon azt remélte, hogy Jézust letérítheti a szegénység, a szenvedés útjáról, arról, amelyet Isten jelölt ki számára.

Kérdzhetné valaki: *miért engedte magához Jézus a Gonoszt, jóllehet elkerülhetne volna a vele történő találkozást?* Talán nem tévedünk, ha azt mondjuk: a megkísértésben is hasonló akart lenni hozzánk és megmutatta, hogyan kell viselkednünk a kísértések közepette.

Mindnyájan hallottunk arról, hogy főleg háborús időkben igyekeznek *az ellenséges harcoló felek megzavarni, érthetetlené tenni egymás rádió-adásait*. Teszik ezt azért, hogy ezzel is megbénítsák a harcban állók irányítását és az ellenséges adások híradását. Isten minden emberbe beleépített egy láthatatlan rádiókészüléket és ezt nevezzük *lelkiismeretnek*. Ennek az a feladata, hogy felfogja Isten üzenetét, figyelmeztessen szeretetből adott törvényeire. Sajnos azonban a jelenlegi világrendben a Sátán is kiépíti a maga zavaró-állomásait, hogy megtévessze lelkiismeretünket és elnyomja figyelmeztető szavát. A hazugság, a gyűlölet hanghullámaival szórja be a földet és sokszor nem is eredmény nélkül.

Az evangélium beszámolója; ezek voltak a Sátán nevetséges ajánlatai Jézusnak: *változtassa kenyérré a köveket, szálljon le a földre a templom párkányáról, boruljon le és imádja őt.* Természetesen Jézus mindezt határozottan visszautasította. Ezzel példát adott minden követőjének, hogy mi legyen a Sátánnal szembeni magatartásunk. Nem szabad megrettennünk, mert csak azokat kísérti meg, akik nem tartoznak hozzá. Egyetlen kutya sem támadja meg a gazdáját, csak az idegenekre vicsorítja fogát. A sátni kísértések közben mindig gondoljunk arra, hogy ez a támadás azért ér minket, mert nem tartozunk a Sátánhoz, hanem Isten háza népéhez.

Jézus esetében a Sátán teljes kudarcot vallott. Sajnos, mi gyarló emberek nem dicsekedhetünk mindig ilyen sikerrel. Arra azonban nagyon kell ügyelnünk, hogy már a kezdet-kezdetén ellenálljunk a kísértéseknek és a bűnt ne engedjük elhatalmasodni magunkban. Hallgassunk lelkiismeretünk rádiójára és igyekezzünk a bűnt minél előbb eltávolítani életünkéből.

Egy idős remete arra kérte tanítványait, hogy segítsenek a közeli ciprus-erdőt kiirtani és kertté változtatni. A tanítványok engedelmeskedtek és a fiatal hajtásokat pusztá kézzel kihúzták. Közülük némelyik már úgy belekapaszkodott gyökereivel a földbe, hogy csak ketten-hárman tudták kihúzni. Am a többéves ciprusokhoz ásóra, csákányra, fejszére volt szükség. „Látjátok fiaim - jegyezte meg a remete -, így vagyunk a bűnnel is, ha befészkelet magát a szívünkbe. Kezdetben könnyen eltávolíthatjuk, de ha késlekedünk, akkor Isten különös kegyelmére és rendkívüli erőfeszítésére van szükség, hogy kitepjük szívünkéből. Ezért kell szem előtt tartanunk az ősi szabályt: *Kezdetben állj ellen a gonosznak.*”

Egy híres bölcselő írta: Két dolog ejt csodálatba: a csillagos égbolt fölöttem, és a lelkiismeret bennem. Mindkettő Isten ajándéka, és utat mutatnak földi vándorlásunk során az örök élet felé.

Stefán Zoltán

Missziós Iroda

MOCORGÓ

Baba—mama foglalkozás

Szeretettel várunk minden anyukát és babáját (0-3 éves korig),
a Missziós Irodában!

(3526 Miskolc, Szeles utca 35.)

Februári foglalkozás időpontja:

2018. 02. 06. (kedd): 16:30-17:15

2018. 02. 20. (kedd) 16:30-17:15

Ölbeli játékok, mondókák, énekek,
kötetlen játék, beszélgetés...

Gondolatok az evangéliumhoz

Húshagyó vasárnap

"utolsó ítélet ikonja"

Amint az éhesnek lehetetlen, hogy ne gondoljon a kenyérre, úgy lehetetlen üdvözülni annak, aki nem gondol a halálra és ítéletre" (Lépcsős Szent János) A húshagyó vasárnap evangéliumi szakaszának hangvétele meglehetősen komoly, hiszen az ember örök sorsáról van szó, az utolsó ítéletről, amely nem kerül el senkit és utána semmiféle jóvátételi lehetőség nem lesz többé. Jézus magát, ebben a történetben az Emberfiának

mondja, akit a trónon ülve angyalok vesznek körül. Ezzel utal az Ószövetségi isten képre és egyben kijelenti, hogy Ő maga is Isten, akinek joga van ítéletet mondani az emberek felett. Az embernek a másik felett ítélni nagyon könnyű és sokszor tesszük is, anélkül, hogy tudnánk pontosan mi zajlik le a társunkban, vagy tudnánk ténylegesen az ő körülményeit. Mindezek miatt fontos azt tudatosítanunk, hogy az ítékezés csak Istenre tartozik és nem emberre! Isten az utolsó ítéletkor, nem a külsőséges dolgok alapján ítél meg majd minket, nem bonyolult lelki vagy szellemi dolgokat fog számon kérni tőlünk, hanem a szív legmélyét vizsgálja meg. Az lesz az egyetlen szempont, hogy hogyan viszonyultunk embertársunkhoz, hogy hogyan viselkedtünk a körülöttünk élő emberekkel. Krisztus ebben a szakaszban aktív cselekvésre szólít fel mindnyájunkat. Nem azoknak kell adnunk, vagy meglátogatnunk, akik kérik mindezeket tőlünk, hanem egyenesen utána kell mennünk mindazoknak, akik különféle, a ma társadalmának problémáival küzdenek és ezekben szenvednek. Ez alapvetően a nehezebb út. Az elesetten, a szükségét szenvedő emberen segíteni, aki talán az esetek túlnyomó részében egyáltalán nem szimpatikus nekünk. Mégis Krisztus kijelenti, hogy ez az út vezet az üdvösségre és ha bárkivel tesszük mindezeket, olyan mintha vele tennénk. Kíváncsi vagyok, hogy mindnyájunk életében tudatosodjanak Izajás próféta szorosan ide kapcsolódó szavai is: „mindaz, amit Istenért teszel, elkísér és segíteni fog a szükség idején”. Ez a segítség jól jöhet majd *“Krisztus félelmetes ítélő széke előtt”* is. Készüljünk hát hogy valóban *“jó feleletet adjunk”*!

Ikon és teológia

Nagyböjt első vasárnapja a 9. század előtt

A 9. századtól az igazhitűség vasárnapjának nevezik nagyböjt első vasárnapját. Ez annak köszönhető, hogy a képrombolás után 843-ban helyreállítják az ikon képek tiszteletét és megfelelő hangsúlyt akartak adni az ikonok tiszteletének

A 9. század előtt, elsősorban a katekumenek képzése kezdődött ezen a vasárnapon. Bemutatták azokat a témákat, amelyeket szépen tükröződnek az apostoli és evangéliumi szakaszokban vasárnapról-vasárnapra.

Az **első vasárnapon a prófétákról emlékeztek**, különös hangsúllyal Mózesről, Áronról és Sámuelről. Ettől a naptól kezdve a katekumeneknek **meg kellett tanulniuk, hogyan ismerjék fel Krisztus** közeledését, eljövetelét. Az apostoli levél és az evangélium arra utalnak, hogy a **keresztények olyan időben élnek és olyat tapasztalattal rendelkeznek, amelyet a próféták még elképzelni se tudtak volna**. A zsidókhoz írt levél szerzője erre a következtetésre jut: „*Bár ezek a hitükről mind bizonyosságot kaptak, mégsem nyerték el az ígéretet, ⁴⁰mert az Isten nekünk valami jobbat tervezett, nélkülink nem juthatnak hát el az üdvösségre.*” (Zsid11,39-40) Az alleluja versekben (Zsolt 99,6) ⁶Mózes és Áron a papok közül, és Sámuel azok közül, akik megvallották nevét: *ők az Úrhoz kiáltottak és meghallgatta őket.* „*De a gonoszoktól elfordítja arcát, s eltörli emléküket a földön.*” (Zsolt 34,17)

Az evangélium igazi világosság, hiszen **úgy mutatja be Jézust, mint akire a próféták vártak, Messiásként**: „*Fülöp találkozott Natánaellel és elmondta neki: „Megtaláltuk, akiről Mózes törvénye és a próféták írnak, a názareti Jézust, Józsefnek a fiát.” ⁴⁶„Jöhet valami jó Názaretből?” – kérdezte Natánael. „Gyere és győződjél meg róla!” – felelte Fülöp. ⁴⁷Amikor Jézus meglátta Natánaelt, amint feléje tartott, ezt mondta róla: „Lám, egy igazi izraelita, akiben nincs semmi álnokság.” ⁴⁸Natánael megkérdezte tőle: „Honnét ismersz?” Jézus így válaszolt: „Mielőtt Fülöp hívott volna, láttalak, a fügefa alatt voltál.” ⁴⁹Natánael erre felkiáltott: „Rabbi (azaz: Mester), te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya!” ⁵⁰Jézus ezt felelte neki: „Mivel megmondtam, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel. De nagyobb dolgokat is fogsz még látni.” Majd hozzátette: ⁵¹„Bizony, bizony, mondom nektek: Látni fogjátok, hogy megnyílik az ég, s az Isten angyalai föl- s leszállnak az Emberfia fölé.” (Jn1,45-51)*

A nagyböjt volt a keresztségre való felkészülés, a kateketika időszaka és ezért **fontos hangsúlya a vasárnapnak, hogy Jézus Krisztus az új élet, amire fel kell készülni**. Ez a pászka, ahol félre tesszük a régi teremtetést és hagyjuk, hogy az új teremtetés átalakítson bennünket. Ennek a világnak a királyságát felcseréljük a mennyei királysággal, amelyet az Ószövetségi igazak csak a hit által tapasztalhattak meg, mint valami előképet. A katekumenek már nem árnyékot tapasztalnak meg, hanem az Igazságot, élő Valóságot. Ettől a valóságos találkozástól lesz élő hitük. Sok tanú körülvesz minket, mint egy felhő és arra ösztönöznék bennünket, hogy dobjunk el magunktól mindent, ami a földre nyom minket, vagy amihez görcsösen ragaszkodunk, és akkor majd látjuk az eget, amint megnyílik és mi is megtapasztaljuk az Úr Jézus Krisztust.

Ma, amikor legtöbbször már csecsemőként keresztelkednek meg, valami mást jelent a nagybőjt. A nagybőjtnek az oktatása és képzése azonban megmaradt és nagyon hasznos emlékeztetni magunkat hitünk igazságaira, hogy termékenyebbé tegyék a lelki életünket. De természetesen az igehirdetés témái a történelem során is változtak és a keresztény hit különböző aspektusai tárulnak fel. Az első vasárnap is ennek megfelelően változott. Az ikonok helyreállítását ünnepli az egyház, ahol az eretnokségek, a tévtanítások fölött győzelmet aratott az igaz hit. Ma is hirdeti nekünk, hogy az egyház tanításával és gyakorlatával összhangban kell élnünk, anélkül, hogy a világ félelme költözne a szívünkbe. A képrombolás utáni időszakban az egyház tanításában megerősödtek a krisztológia és szótériológiai szempontok. „Az Atyának leírhatatlan Igéje, tőled ó Istenszülő megtestesülvén leíratott és a beszenyvezett emberi képet ősi ékességébe öltöztetvén az Isteni jósággal egyesítette. Azért hirdetvén az üdvözítést testben és szóban valósítsuk azt!” (konták nagybőjt 1. vasárnapja)

Pacsai János

Leveled érkezett

Kréta Szent Nagy András bűnbánati nagy kánonja, ahogy én olvasom.

Kréta érseke Szent András a 7. század végén a 8. század elején élt. Mostani kutatások azt támasztják alá, hogy élete vége felé keletkezett ez az írása. Ezt a nagy kánonat úgy tudnám megfogalmazni: olyan, mint egy hatyú dal, amikor felismeri az ember a végességét, halál előtti sírás, egy hosszú panaszos monológ. Az imádság szerzője az életének a végéhez közeledik, úgy érzi: már kevés nap van hátra. Az élete eltelt. Olyan, mint egy visszajátszás, ahol az életét visszajátssza és felülvizsgálja. A halál szempontjából, mint egy bíró, aki ítéletet hoz felette. Felidézi a múlt emlékeit, eseményeit és nem talál fogódzó pontot, biztató dolgot, ami mentesítené őt. A bűnei emléke befeketíti az életét, de az értelme kontrolálja és kéri, hogy nyissa ki a bibliát, ahol megtalálja a megfelelő vigaszt és enyhülést. Elkezd kapaszkodni a szentek és hősök történetében, amelyeket ők megcselekedtek és fáj neki, hogy a gonosz cselekedeteket utánozta. Egy ilyen összehasonlítás melankóliája után biblia-óraszerűen kezdi megismerni Isten üdvözítő tervét, és újabb és újabb felismerésekre tesz szert, ezekből a felismerésekből újabb siránkozás tör elő a szívéből. Úgy érzi, hogy ebben az összehasonlításban nem maradt semmi figyelemreméltó, amit tisztán és szeplőtelenül be tudna mutatni Istennek. Az élete úgy tűnik, mintha bűnök láncolatának sorozata lenne, ahol állandóan felismeri a mulasztásait és kötelezettség szegéseit és ezért mondja, hogy tulajdonképpen nem is tudja, hogyan kezdje a siránkozást bűnös élete felett.

Hogyan is kezdjem bánattaljes siránkozásomat?

Az emberi élet megváltója Krisztus, aki előtt siránkozik és rájön, hogy számára csak a bűnbánat maradt, a bizalma. A bizalom olyan eszköz, amivel Isten irgalmasságából tud meríteni. Az élete nem gyümölcsöző, hiszen nincsenek jelen erények, a lelke tele van szorongással és aggodalommal. Minden lélegzés szűrő fájdalom. Az imádság vége még meghatóbb, hiszen a jövőnk maga Krisztus Isten, aki mindenütt jelen van és mindenható. Ő csak benne bíz, az ő irgalmasságába és jóságába.

Leveled érkezett

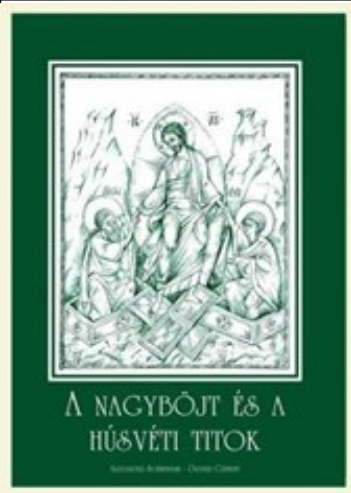
Ma komoly **üzenete van számunkra**, komoly leckét nyújt ez a kánon. Felébreszt bennünket a bűn álmából, hogy kérni tudjuk Isten irgalmát.

- I. **Hitvallás.** Amikor a bűn útjáról visszatérünk Istenhez, akkor az embernek kérnie kell a tettei alól való feloldozást. Megvallom a bűneimet és hiszek Istenben. Ez az Isten nem egy kívülálló, személytelen, hideg és közömbös személy, hanem az irgalmas Atya, aki emberszerető, tele van szeretettel felénk. Izaiás próféta mondja: még ha el is felejtenek bennünket, akár szüleink is gyűlölnék minket, Isten nem fog soha elfelejteni bennünket. Ő mindig szeretni fog minket. Az ő vére megtisztít minden bűntől, nem számít, hogy mekkorákat vétkeztem.
- II. **Bűnbánat,** mint vértanúság. A vértanúk bátran feláldozták életüket a Krisztusban való hitért. Ahogyan a tanú feláldozza az életét, úgy a bűnbánó is feláldozza büszkeségét, önzését, méltóságát és alázatossá válik. A bűnbánó már meghalt a bűnnek, mielőtt lábát a gyóntatószékbe tenné, hiszen az alázat és a megaláztatás hozta ide. Nem akar már színházi életet élni, hanem hősként akar meghalni, aki szembe tud magával nézni és új életet akar kezdeni. A bűnbánat olyan nagy dolog, mint a vértanúság.
- III. **Az elmúlt hatása.** Amikor az ember azt érzi, hogy piszkos a múltja, vajon mit remélhet a jövőtől? A múlt kísért minket, szinte vadászik ránk. Hogyan tudnék tőle megszabadulni? És ekkor Krisztus eljön, és azt mondja, szeretnéd lelkedet fehérré tenni? Bár bűneid feketévé tették, de én segíthetek kifehériteni. Lehet, hogy tele vagy sebekkel és fekélyekkel, de én eltörölöm ezeket „*a hónál is fehérebbé teszek*”, nem érdekel, ha tolvaj, rabló, parázna, házasságtörő, vagy bármi más vagy, ha megbántad és nincs már benned büszkeség és önimádat, megbocsátok neked, attól a pillanattól szükségét érzed a jelenlétemnek.
- IV. Ez az imádság **gyógyszer és terápia** a lelkünknek. A bűn megzavarja az ember természetes állapotát, zaklatottá teszi őt, beteggé teszi lelkét és testét. A stressz, a vákuum, a bizonytalanság, a melankólia, a lelkiismeret furdalás mind ennek a tünetei. Egyre inkább összenyomják a bordáinkat, és súlyosbodik a lelki betegségünk és mégis késlekedünk elmenni a gyóntatónkhoz, hogy megmutassuk sebeinket. Az Egyházban Krisztus által van gyógyulásunk. A gyóntatóinkat nem keressük, de futunk a modern világ gyógyászához, akiktől nem kapjuk meg a megfelelő vigaszt és megkönnyebbülést. Tőlük hiába várjuk életünk sorának jobbulását!

Az egyházunk, a nagybőjt első hetében felajánlja nekünk, hogy imádkozzuk vele együtt végig ezt a lelki siránkozást, hogy megfelelő diagnózist tudjunk magunk elé állítani és ennek megfelelő gyógyszert kapjunk a gyógyulásunkhoz. Majd a nagybőjt 5. csütörtökén az utrenyén újból szembesít minket, de ekkor nem a múlton való rágódás, ami szembetűnik, hanem az a jövőkép, ami a bibliai történetekben feltárul számunkra, hogy nincsen más út Istenhez, csak Jézus Krisztuson és az Egyházán keresztül, hiszen „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap ma és mindörökké”. Ma az egyházán keresztül a szentségekben van jelen számunkra, ettől olyan nagyszerű ez a kánon.

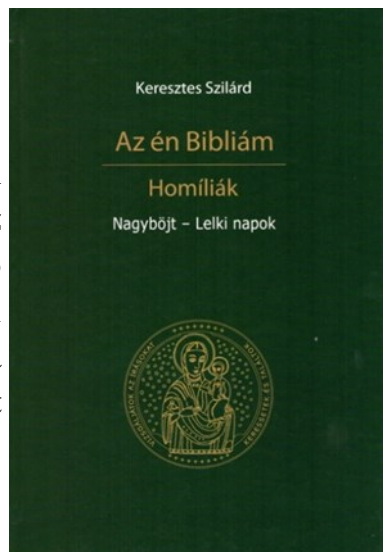
Szeretettel: Lelkiatyád

A Kegytárgybolt ajánlata

A nagybőjt mindenekelőtt lelki utazás, célja pedig a húsvét, az „ünnepek ünnepe”. Ehhez a lelki utazáshoz nyújt segítséget A nagybőjt és a húsvéti titok című könyv.

NAGYBŐJT- LELKI NAPOK címmel Szilárd püspök atya könyve, segít az előkészületben, hogy a nagybőjtöt megelőző és a nagybőjti vasárnapok evangéliumi szakaszai jelöljék ki számunkra az utat a bűnbánathoz és a megéréshez, a húsvét újjászületéséhez.

IMAKOCKA

A bűnbánat, hála, kérés szavai egy-egy rövid fohászban.

A kezdet adott, csak be kell fejezni a mondatot.

Így minden alkalommal személyes imát mondhatunk.

PARÓKIÁNK hírei

GÖRÖGKATOLIKUS HÍRLEVÉL

A cikkeket vagy véleményüket a következő e-mail címre várjuk: missziosiroda@gmail.com

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Lapzárta: előző hónap 25.

Kiadja: A Miskolci Egyházmegye Missziós Irodája — MI

Ezt a hírlevelet Csoma Zsuzsanna szerkesztette. (tel.: 06 30 9577069)

Felelős kiadó: Juhász Géza első helynök (tel.: 06 30 7426266)